

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že bod 4.1.8 strategického plánu SZP Španělska na období 2023–2027, schváleného prováděcím rozhodnutím Komise ze dne 31. srpna 2022, kterým se schvaluje strategický plán SZP Španělska na období 2023–2027 pro podporu Unie financovanou z Evropského zemědělského záručního fondu a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova, jenž stanoví strop pro základní podporu příjmu na zemědělce ve výši 200 000 eur (dále jen „opatření“), je neplatný.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 17 nařízení (EU) 2021/2115 ⁽¹⁾, kterým se stanoví pravidla podpory pro vnitrostátní strategické plány SZP a zrušuje nařízení (EU) č. 1305/2013 a (EU) č. 1307/2013.

- V tomto ohledu uvádí, že nařízení (EU) 2021/2115 umožňuje členským státům určit, které z intervencí uvedených v kapitolách II, III a IV hlavy II nejlépe odpovídají jejich zvláštním potřebám a jak je propojit. Napadené rozhodnutí ovšem zahrnuje jinou intervenci, než s jakými počítá uvedený článek, což znamená překročení stropů a pravomocí Komise podle nařízení (EU) 2021/2115.

2. Druhý žalobní důvod vychází z naprosté neexistence analýzy a posouzení dopadu nekritického stropu ve výši 200 000 eur na základní podporu příjmu SZP.

- V tomto ohledu uvádí, že při přijímání napadeného rozhodnutí nebylo na španělské ani evropské úrovni provedeno žádné posouzení dopadu tohoto opatření. Kdyby byla provedena byť jen předběžná revize, vyšlo by najevo, že je opatření v rozporu s cíli SZP reprodukovánými v článcích 5 a 6 nařízení (EU) 2021/2115.

3. Třetí žalobní důvod vychází z narušení jednotného trhu a hospodářské soutěže na úkor španělských zemědělců.

- V tomto ohledu uvádí, že napadené rozhodnutí způsobuje vážné a neodůvodněné narušení vnitřního trhu, jakož i roztržité SZP v jednom z jejich základních mechanismů. Opatření totiž staví španělské zemědělce do horšího postavení než jejich evropské protějšky

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality.

- V tomto ohledu uvádí, že opatření je v rozporu se zásadou proporcionality, jelikož není vhodné ani nezbytné k dosažení sledovaného cíle a zahrnuje nadměrné a neodůvodněné oběti pro vlastníky zemědělských podniků a jejich pracovníky, což není nijak kompenzováno uspokojováním jakéhokoli převažujícího veřejného zájmu.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2115 ze dne 2. prosince 2021, kterým se stanoví pravidla podpory pro strategické plány, jež mají být vypracovány členskými státy v rámci společné zemědělské politiky (strategické plány SZP) a financovány Evropským zemědělským záručním fondem (EZZF) a Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova (EZFRV), a kterým se zrušují nařízení (EU) č. 1305/2013 a (EU) č. 1307/2013 (Úř. věst. 2021, L 435, s. 1).

Žaloba podaná dne 22. prosince 2022 – Thunus a další v. EIB

(Věc T-799/22)

(2023/C 71/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Vincent Thunus (Contern, Lucembursko) a osm dalších žalobců (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Žalovaná: Evropská investiční banka

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— prohlásil projednávanou žalobu za přípustnou a opodstatněnou, včetně námitky protiprávnosti, kterou obsahuje;

v důsledku toho:

— zrušil rozhodnutí obsažené ve výplatních páskách žalobců za únor 2022 (za devět žalobců) nebo za duben 2022 (za jednoho žalobce), z něhož poprvé vyplynulo, že rozhodnutí správní rady ze dne 15. prosince 2021, kterým se stanoví zvýšení platů za rok 2022, a rozhodnutí řídicího výboru ze dne 25. ledna 2022 o použití tohoto mzdového rozpočtu od 1. ledna 2022, byla provedena, a tedy zrušení obdobných rozhodnutí obsažených v navazujících výplatních páskách;

— uložil tedy žalované

— povinnost zaplatit majetkovou újmu (i) zůstatku platu odpovídajícího roční úpravě za rok 2022 pro zaměstnance, na které se vztahuje SR I, tedy zvýšení o 4,5 % za období od 1. ledna 2022 do 31. prosince 2022; (ii) zůstatku platu odpovídajícího důsledkům použití roční úpravy ve výši 0,9 % pro zaměstnance, na které vztahuje SR I, pro rok 2022 na výši platů, které budou vyplaceny od ledna 2022; (iii) úroky z prodlení ze zůstatku dlužných platů do úplného splacení dlužných částek, přičemž použitelná sazba úroků z prodlení musí být vypočtena na základě sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní finanční operace, která se použije v daném období, zvýšené o tři procentní body;

— uložit žalované náhradu všech nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňují žalobci jeden a tři žalobní důvody, pokud jde o rozhodnutí správní rady ze dne 18. července 2017 a pokud jde o rozhodnutí správní rady ze dne 15. prosince 2021 a řídicího výboru ze dne 25. ledna 2022.

Pokud jde o rozhodnutí správní rady ze dne 18. července 2017:

Porušení článku 20 a přílohy I pracovního řádu I (dále jen „SR I“) a porušení legitimního očekávání a nabytých práv

Pokud jde o rozhodnutí správní rady ze dne 15. prosince 2021 a řídicího výboru ze dne 25. ledna 2022

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 20 a přílohy I SR I
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení procesních záruk článku 41 Listiny základních práv Evropské unie
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva na konzultace a vyjednávání s kolegiem

Návrhem na náhradu újmy se žalobci domáhají zaplacení dlužného rozdílu v platu od 1. ledna 2022 (včetně dopadu tohoto navýšení na peněžité výhody) navýšené o úroky z prodlení.

Žaloba podaná dne 23. prosince 2022 – ACE v. Rada

(Věc T-828/22)

(2023/C 71/49)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: ACE-Avocats, společně (Paříž, Francie) (zástupce: J. P. Hordies, advokát)